

[M. C. Jensen.]

dringsforslag, der her findes under Nr. 11, siger da, at det er tilladt at bringe Fiskeri i Land fra den Nordgrænse til den Sydgrænse, som staa angivet i Lovforslaget, og i de paa disse Kyster beliggende Havne.

Derpaa skal jeg omtale Ændringsforslaget under Nr. 12. Det angaar Hegns-spørgsmaalet i det Tilfælde, at en Mands Jord gaar ned til Havet. Det har voldt adskillige Vanskeligheder for Fiskerne, at Is og andre Forhold har brækket Hegnene itu, saaledes at Hegnene er drevet ud og blevet indfiltret i Redskaberne. Derfor har man fra Fiskeriets Side ønsket, at Hegn ikke maatte gaa længere ned end til daglig Vandstandslinie. Fra anden Side har man hævdet, at det vil være nødvendigt for Landboerne at beholde den Ret, som de i Henhold til Hegnsloven har til at hegne saaledes, at løse Kreaturer ikke kan gaa udenom Hegnet og gaa ind paa anden Mands Jord. Vi er i Udvalget enedes om at give Bestemmelsen en saadan Affattelse, at den kommer til at gaa ud paa, at der ikke maa bruges Hegn af Pigtraad længere ned end til daglig Vandstandslinie. Vil man saa fortsætte med Hegn, mener man hermed at have sagt, at saa maa der anvendes Hegn af, om jeg saa maa sige, mere fredelig Art, Hegn af Træværk eller Tremmeværk, eller hvad man nu vil bruge. Det er vi enedes om, og mig forekommer det, at det er en god Udgang af denne Sag.

Jeg skal dernæst lige omtale Ændringsforslag Nr. 13 til § 23. Det gaar kun ud paa, at Ordene „paa det paagældende Sted“ udgaar. Der er i Lovforslaget Tale om dem, der føler sig brøstholdne ved, at Udløb fra Fabrikker, Slagterier o. s. v. finder Sted i saadanne Mængder paa det paagældende Sted, at Fiskeriet derved kan skades. Dette foreslaas nu ændret.

Ændringsforslaget under Nr. 14 skal jeg ikke for nærværende udtale mig om. Jeg gaar ud fra, at Flertallet, der har stillet dette Ændringsforslag, vil begrunde det, og jeg skal da bagefter omtale min Stilling til det.

Jeg gaar derefter over til at omtale Ændringsforslaget under Nr. 15. Det er et Ønske hos Fiskerne i Limfjorden at faa Lov til i Maanederne Marts, April og Maj at indsætte Ruser i Bundgarn, og dette Ønske har man ment at burde imødekomme. Tillige er der under samme Nummer stillet et Ændringsforslag, hvorved der i 2det Stykke, 4de Linie, indsættes en Bestemmelse om, at Vaaddenes Belastning ved Anvendelse i Limfjorden ikke maa overstige 20 kg. I § 10

staaer der, at Bestemmelsen om, at Vaaddene ikke maa belastes med mere end 20 kg, ikke finder Anvendelse paa Redskaber, der anvendes til Aalefangst. § 33 omhandler netop Aalefiskeriet i Limfjorden, og naar der da staaer der, at Vaaddets Belastning ikke maa overstige 20 kg, vil man forstaa, at man faar forskellige Vægte gældende for det samme Redskab, efter som det anvendes i Limfjorden eller et andet Sted i Landet. Limfjordsfiskerne er enedes om ikke at ville have mere Vægt paa Aalevaaddene end 20 kg, og Ministeriet — for øvrigt ogsaa Fiskerierorganisationerne — har ment at burde imødekomme Limfjordsfiskerne paa dette Omraade.

Ændringsforslag Nr. 16 ændrer i § 38, 2det Stykke, 2den Linie, „14“ til: „16“.

Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslag Nr. 17. I Limfjordsloven er der en Bestemmelse om, hvor lang en Drage- eller Slæbeline, hvad man nu vil kalde det, der maa anvendes paa de Vaad, man bruger til Aalefangst. Efter Forslaget kan der anvendes Liner paa 300 Meter. Det er en betydelig Forhøjelse af den nuværende Linelængde, og det er et af de Spørgsmaal, der har givet Anledning til, at Fiskerne i Limfjorden med den allerstørste Interesse har fulgt Forhandlingerne i Rigsdagen, fordi man tænkte sig, at Loven kunde blive gennemført saa tidligt, at den kunde træde i Kraft, inden Aalefiskeriet tog sin Begyndelse. Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at Fiskerne har det allerstørste Besvær med at holde sig den nugældende Lov efterrettelig, for saa vidt som de skal tjene til Livets Ophold ved Fiskeri, og de ventner med Længsel paa den Forandring, at de maa bruge 300 Meter i Stedet for den Længde, det nu er bestemt, at de maa bruge. Men der opstaaer den Vanskelighed, hvis der ikke gives en Bestemmelse om Drageliner for Agnvaad, at disse Vaad ogsaa vil kunne bruges til Aalefiskeri. Derfor har man indsat en Bestemmelse om, at Vaad til Fangst af Agn hverken maa bruges som Drivvaad eller som Slæbevaad, og at der i intet Tilfælde maa bruges Liner paa over 300 Meter.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 18 til § 43, den saakaldte Vedtægtsparagraf. Ministeren stiller her Forslag om, at de 4 Medlemmer, de omboende Fiskere vælger til at træde ind i Udvalget til Affattelse af Vedtægtsforslag, vælges ved Forholdstalsvalg. Det er ogsaa et Ønske fra Fiskerierhvervets Side, Ministeren her har efterkommet, og jeg tager ikke fejl,